

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9950** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция /ТД/ на Национална агенция по приходите /НАП/ – С., предявена чрез юрисконсулт В. К., срещу Решение № 156610 от 22.07.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 129- ти състав, постановено по НАХД № 2944/2020г., с което е ОТМЕНЕНО наказателно постановление /НП/ № 491371-F 517643/22.01.2020г. издадено от заместник-директора на ТД на НАП – С., с което на Сдружение с нестопанска цел /СНЦ/ „Трансгранични инициативи за сътрудничество и обучение“, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200.00лв., на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводството /ЗСч./, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за счетоводството /ЗСч./.

С жалбата се релевират доводи, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Навеждат се доводи, че не са налице основания процесното нарушение да се третира като маловажен случай, както е приел районния съд. Поддържа се, че с оглед формалния характер на нарушението, за довършването му не е необходимо настъпването на вредоносен резултат, както и липса на в смекчаващи вината обстоятелства, обуславящи приложението на чл. 28 от

ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди НП.

В съдебно заседание, касаторът - ТД на НАП, редовно призван, не се представлява. На 10.12.2020г. по делото са постъпили писмени бележки от старши юрк. Е., с които същият заявява, че поддържа касационната жалба. Моли решението на Софийски районен съд да бъде отменено, а НП потвърдено като правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева за двете инстанции.

Ответникът – СНЦ „Трансгранични инициативи за сътрудничество и обучение“, редовно призван, не се представлява. По делото е постъпил отговор на касационна жалба от представляващия дружеството, с който се моли жалбата да бъде отхвърлена, а решението на СРС да се остави в сила като правилно и законосъобразно постановено. Излага подробни съображения в тази насока.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 211, ал.1 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваното решение първоинстанционният съд е приел за установено, че на осн. чл.38, ал.11 от ЗСч от страна на Агенция по вписванията е била получена в ЦУ на НАП информация за юридическите лица, които не са подали в срок своите ГФО за 2018 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел в срок до 01.07.2019г. и не са подали декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч. Информацията е получена с писмо вх. №12-00-316/21.08.2019 г. След извършване на съответните проверки е установено, че сред юридическите лица, които не са подали в срок своите ГФО за 2018 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел в срок до 01.07.2019 г. и не са подали декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч. е СНЦ „Трансгранични инициативи за сътрудничество и обучение“ с[ЕИК], което е юридическо лице с нестопанска цел /Ю./.

След уведомяване за това обстоятелство на СНЦ „Трансгранични инициативи за сътрудничество и обучение“, заявлението за вписване и представяне за обявяване на ГФО за 2018г. в ТР и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е подадено на 03.10.2019г. Тъй като е констатирано закъснение от 93 дни, на 21.10.2019г. на СНЦ е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №F517643/21.10.2019г. за това, че при извършена проверка е констатирано, че дружеството не е подало в законоустановения срок до 01.07.2019г. /30.06.2019 г. е бил почивен ден/ заявление за вписване и представяне за обявяване на годишния финансов отчет за финансовата 2018г. в Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, в нарушение на изискването на чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч.

АУАН е съставен в присъствие на двама свидетели и упълномощен представител на Ю. – С. И. П. /с представено пълномощно/. Той е предявен и връчен на упълномощения представител, която е вписала възраженията си в графата за това. В

срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е постъпило допълнително възражение срещу връчения АУАН.

Въз основа на така съставения акт е издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН на Ю. е наложена имуществена санкция в размер на 200 лева, за нарушение на чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч., на основание чл. 74, ал.1 от ЗСч.

СНЦ „Трансгранични инициативи за сътрудничество и обучение“ с е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2018 г. с вх. №2210И0599079/19.03.2019 г. /л.25-27 от делото/ по описа на ТД на НАП -С., офис „Изток“, съгласно която за 2018 г. нетните приходи на жалбоподателя от продажби възлизат на 0,00 лева, следователно Ю. не е осъществявало дейност през отчетния период, но от същото не е била подадена и декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч., която да обоснове неприложимост на алинеи 1-8 от чл.38 от ЗСч.

За да отмени НП, районният съд е приел, че при съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл.36-46 и чл.52-58 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете, предвидени в л.34 от ЗАНН и от компетентни органи – на осн. чл.78, ал.1 от ЗСч по отношение на актосъставителя и на осн. чл.78, ал.2 от ЗСч и Заповед № ЗМФ-610/03.07.2018 г. на министъра на финансите за делегиране на компетентност /т.2, б.“а“ от заповедта/ по отношение на АНО. При съставяне на Акта за установяване на административно нарушение от свидетеля Т. като законова разпоредба, която е нарушена, съгласно чл. 42, т. 5 от ЗАНН, е посочена чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч. В обжалваното наказателно постановление описанието на нарушението съвпада с това в АУАН, като съгласно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, като законова разпоредба, която е била нарушена е посочена разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч. Следователно е налице пълно съвпадение при описание на нарушението и дадената му правна квалификация между АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Първоинстанционният съд е посочил, че от събраните по делото доказателства, се установило по несъмнен начин, че с описаното в обжалваното НП деяние, чрез бездействие, дружеството е извършило от обективна страна, нарушение на чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.74, ал.1 от ЗСч., като в качеството си на задължено лице по чл.2, т.2 от ЗСч. – местно юридическо лице, което не е търговец, а представлява Ю., не е изпълнило задължението си по чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч. - не е подало заявление за вписване и представяне за обявяване на ГФО за 2018г. в регистър на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията, в срок до 01.07.2019 г. /30.06.2019 г. е бил почивен ден/, с което бездействие в законоустановения срок, в деня следващ изтичането на срока, а именно на 02.07.2019 г. е извършило нарушението, за което е санкционирано. От материалите по делото се установявало, че за 2018г. нетните приходи на дружеството от продажби възлизат на 0,00 лева, следователно Ю. не е осъществявало дейност през отчетния период, но от същото не е подадена и декларация по чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч., която да обоснове неприложимост на алинеи 1-8 от чл.38 от ЗСч. Съдът е посочил, че правната квалификация на нарушението, дадена в акта и в издаденото въз основа на него наказателно постановление е пълна. Съдът е изложил подробни мотиви, по отношение на датата и мястото на извършване на нарушението.

Първоинстанционният съд отчетел, че в случая нарушението е извършено за първи път и не съществува реална опасност от сериозно засягане на защитените обществени отношения, тъй като задълженото лице е изпълнило вмененото му по закон задължение 93 дни след изтичане на предвидения срок в разпоредбата на чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч – на 03.10.2019 г. Съдът приел, че конкретното деяние, въпреки че формално осъществява признаците на административно нарушение съгласно дефиницията на чл.6 от ЗАНН, е маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН, с оглед на сравнително краткия срок на закъснението и доброволното изпълнение на задължението в кратък срок, след изтичането на законоустановения срок. Освен това АНО изобщо не извършил преценка по приложимостта на чл.28 ЗАНН, а само декларативно посочил, че не са налице предпоставките за прилагане на тази разпоредба. При тези съображения районният съд е отменил атакуваното наказателно постановление.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания за неговата отмяна.

При разглеждане на делото районният съд е събрал допустими и относими писмени и гласни доказателства, които е анализирал поотделно и в съвкупност, като е осъществил цялостен контрол за законосъобразност на оспореното НП, в съответствие с разпоредбата на чл. 314 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН. Правилни са изводите на районния съд, че нарушението предмет на оспореното НП е безспорно осъществено, тъй като е установено, че към 01.07.2019 г. /30.06.2019 г. е бил почивен ден/, дружеството не е подало заявление за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър на ГФО за 2018г., каквото е задължението му съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч. Въз основа на цялостна преценка на доказателствата по делото районният съд е стигнал до правилен и обоснован извод, че в случая нарушението представлява маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда, че за „маловажни случаи” на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение, ще му бъде наложено административно наказание.

Според настоящият състав, безспорно е установено, че непредставянето на ГФО за 2018 г. в търговския регистър за публикуване не е довело до отклонение от данъчно облагане. През съответния годишен данъчен период СНЦ „Трансгранични инициативи за сътрудничество и обучение” не е извършвало никаква дейност, не е осъществило или получило доставки или придобивания, не е реализирало внос, не е следвало да възстановява или да внася данък. При положение, че от процесното нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗСч не са настъпили вредни последици, от една страна, а от друга страна, са налице всички посочени смекчаващи обстоятелства, то отговаря на критериите за маловажност по чл. 93, т. 9 НК вр. чл. 11 ЗАНН и има по-ниска степен обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, което обоснова извод за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Когато деянието представлява „маловажен” случай на административно нарушение, наказващият орган следва да приложи чл. 28 от ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава нарушителя от административнонаказателна отговорност. Изразът в закона „може” не обуславя действие при „оперативна самостоятелност”, а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по

специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН, да не наложи наказание, а да отправи предупреждение към нарушителя, от което произтичат определени законови последици. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г. на ВКС преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. Това задължава съда да провери дали са предпоставките за квалифициране на нарушението като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и в случай, че наказващият орган не е приложил тази разпоредба, при наличие на предпоставки за приложението ѝ, същата следва да бъде приложена от съда.

Съгласно преpraщaщата норма на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. По смисъла на чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното с оглед на липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение в обикновените случаи от съответния вид. Определяща е степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения. В случая деянието не е резултатно, поради което вреди не могат да бъдат обсъждани.

К. състав приема за правилни и обосновани изводите на районния съд относно преценката за маловажност на обществена опасност на конкретното деяние, отчитайки, че същото е извършено за първи път от дружеството и не е съществувала реална опасност от засягане на защитените обществени отношения, тъй като задълженото лице доброволно е изпълнило задължението си в кратки срокове, след изтичане на срока по чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч.

За пълнота, настоящият касационен състав излага и следното по отношение на датата на извършване на нарушението, в какъвто смисъл са и мотивите на първоинстанционния съд. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч юридическите лица с нестопанска цел публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган чрез заявяване за обявяване и предоставяването им в регистър на юридическите лица с нестопанска цел, воден от Агенцията по вписванията при условията и по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, в срок до 30 септември на следващата година. Следователно изпълнителното деяние на нарушението се осъществява чрез бездействие - неподаване на годишен финансов отчет. Реализирането му започва от деня, следващ датата на изтичане на срока, в който действието е следвало да бъде извършено и продължава до предприемането му. В конкретния случай както в АУАН, така и в НП ясно е посочено, че СНЦ „Трансгранични инициативи за сътрудничество и обучение“ не е изпълнило задължението си в срок до 01.07.2019 г. /30.06.2019 г. е неприсъствен/ да подаде годишен финансов отчет за 2018 г., което е установено чрез проверка в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на 21.10.2019 г. По този начин е конкретизиран периодът, в който е реализирано нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч и съответно са изпълнени изискванията на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Предвид на изложеното, касационната инстанция приема, че касационната жалба е

неоснователна. При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, съдът приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да остане в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 156610 от 22.07.2020г. постановено по НАХД № 2944 по описа за 2020г. на Софийски районен съд, НО, 129-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.